

Raadsinformatie

Aan Raad
Portefeuilleho J. Sperber
uder
Onderwerp Verbod op hanteren inkomensgrenzen in de Wmo
Datum 06-03-2012
Afschrift aan

Inleiding/probleemstelling

Binnen de Wmo worden op enkele onderdelen inkomensgrenzen gehanteerd. Dit betekent dat mensen op grond van hun inkomen uitgesloten worden van een voorziening die men via de gemeente kan krijgen. Het is altijd de vraag geweest of dit wel mocht binnen de Wmo. Het begrip maatwerk is immers zeer sterk verankerd binnen deze wet. Maatwerk houdt in dat je te allen tijde de persoonlijke situatie van de aanvrager in beeld moet brengen en op grond van het totaalbeeld een beslissing moet nemen. Door twee recente uitspraken van de Centrale raad van Beroep mogen we concluderen dat het niet is toegestaan om een inkomensgrens te hanteren. Evenmin mag er een besparingsbijdrage gehanteerd worden. Een besparingsbijdrage is een bedrag dat men aftrekt van de totale vergoeding van de kosten. De gemeente Goirle hanteert geen besparingsbijdragen meer. Het is nog onderwerp van onderzoek in hoeverre de eigen betaling van € 0,55 per zone bij gebruik van de Regiotaxi ook onder het begrip besparingsbijdrage valt. Als dat zo is, zal ook deze bijdrage niet meer op deze wijze mogen worden toegepast.

Toelichting

De gemeente Goirle hanteert vanaf 1 januari 2012 nog maar twee inkomensgrenzen voor de toegang tot individuele Wmo voorzieningen:

1. toegang tot de Regiotaxi tegen een gereduceerd Wmo-tarief.

In principe is het zo dat het regiotaxivervoer voor iedereen toegankelijk is, alleen het tarief wat men zelf per zone dient te betalen is gedifferentieerd. Voor het lage tarief (€ 0,55 per zone) bepalen wij als gemeente de toegang. Naast de inkomensgrens van 1,75 maal de bijstandsnorm bepalen we of iemand toegelaten wordt in het regiotaxivervoer op grond van zijn beperkingen. Voor alle duidelijkheid: als we afwijzen dan kan de aanvrager altijd gebruik maken van het regiotaxivervoer tegen de hogere zoneprijs (€ 1,80 per zone). Alleen het regiotaxivervoer waar wij als

gemeente de toegang voor afgeven, de Wmo doelgroep, wordt volledig door de gemeente betaald. Het overige regiotaxivervoer wordt door de Provincie bekostigd.

2. de kostenloze aanleg van een gehandicaptenparkeerplaats op kenteken.

Ook voor deze voorziening geldt een inkomensgrens van 1,75 maal de bijstandsnorm. Overigens valt de aanleg van een gehandicaptenparkeerplaats feitelijk niet onder de Wmo, maar onder de Wegenverkeerswet 1994 (Wvw) en is de gemeenteraad of het college krachtens een delegatiebesluit bevoegd tot het aanwijzen van gehandicaptenparkeerplaatsen, voor zover het betreft verkeer op wegen die niet onder het beheer van het Rijk, de provincie of het waterschap vallen. Maar omdat de kosten van aanleg toch met Wmo middelen vergoed wordt voor de lagere inkomensgroepen, moet dit beleid ook worden aangepast.

Per direct

In ieder geval moeten we per direct stoppen met het hanteren van de inkomensgrenzen bij nieuwe aanvragen. Totdat er een alternatief beleid is om de kosten beperkt te houden blijven we voorlopig de eigen betaling van € 0,55 per zone hanteren. Klanten die eerder zijn afgewezen op grond van het inkomen kunnen op eigen initiatief altijd een nieuwe aanvraag indienen. Er wordt dan alsnog een individueel onderzoek ingesteld naar de noodzaak van het gebruik van de Regiotaxi.

Op termijn

Er wordt een onderzoek in gesteld door de gemeenten in de regio Midden-Brabant, om te komen tot een alternatief beleid ter vervanging van de inkomensgrenzen, dat zowel financieel als juridisch houdbaar is. Uiteraard zal een dergelijke beleidswijziging aan uw Raad ter besluitvorming worden voorgelegd.

Financiële consequenties

Het wegvallen van de mogelijkheid om inkomensgrenzen te hanteren zal, met name bij de Regiotaxi, grote financiële consequenties kunnen hebben. De gemeente Goirle heeft in 2008 de inkomensgrens voor het gebruik van de Regiotaxi ingevoerd. Het aantal Wmo-ritten met de Regiotaxi is toen afgenomen van 50.000 in 2007 tot 35.000 in 2009, een vermindering van 16.000 ritten. Het is goed mogelijk dat het aantal Wmo ritten weer met dit aantal gaan toenemen nu de inkomensgrens vervalt. Als we uitgaan van een gemiddelde ritprijs voor de gemeente (gemiddeld 2,5 zones per rit, 13.000 ritten standaard taxibus van € 3,80 per zone = € 49.400,00 en 3.000 ritten rolstoel- of individuele taxi van € 4,76 per zone = € 14.280,00, totaal € 63.680 x 2,5 zones per rit), dan kom je op een toename van de kosten van € 159.200,00. In 2011 is er door het afsluiten van een nieuw contract voor de Regiotaxi een kostenvermindering van ca. € 150.000,00 gerealiseerd. De kans bestaat dat deze bezuiniging door het vervallen van de inkomensgrens teniet gedaan wordt. Deze besparing is ook opgenomen in de taakstellende bezuiniging van € 250.000,00 op het Wmo-budget vanaf 2012. Er is dus een groot belang om een goed alternatief te vinden om de toestroom op het gebruik van de Regiotaxi te kunnen beperken zonder dat de compensatieplicht in de knel komt. Er zijn diverse varianten in onderzoek. Overigens spelen er ook andere factoren een rol die invloed hebben op de kosten van het vervoer, zoals de kanteling waardoor kritischer geïndiceerd wordt en de campagne van de Provincie ter bevordering van gebruik van het reguliere OV.

De extra kosten van de aanleg van gehandicaptenparkeerplaatsen kunnen gedekt worden met het heffen van legeskosten. Legeskosten worden bij alle aanvragen geheven en bij daadwerkelijke aanleg kunnen ook de aanlegkosten gedekt worden met aanvullende legeskosten. Daarbij kan dezelfde redenering gevolgd worden als bij legeskosten voor gehandicaptenparkeerkaarten: een eigen gehandicaptenparkeerplaats is een groot gemak voor de autobezitter met een beperking en kan gerekend worden tot de kosten die samenhangen met het autorijden. Bovendien is het een eenmalige uitgave. De aanvrager heeft vrijwel altijd een alternatief, namelijk gebruik maken van de Regiotaxi. Voor dit invoeren van leges van de gehandicaptenparkeerplaats wordt separaat een voorstel aan uw Raad aangeboden.